GAZETA KRAKOWSKA

Nro 104

W Srzodę Dnia 30 Grudnia 1801.

Z Wiednia d. 23. Grudnia.

J. C. K. M. raczył szwedzkiego nadwornego konsyliarza, Franciszka Schober, przez wzgląd na iego zasługi, do godności szlacheica S. państwa rzymskiego z całem potomstwem nayłaskawiey wynieść.

J. C. K. M. u którego zasługa w nayodlegleyszych prowincyach iego państwa nie uydzie baczności i nie zostawia iey bez nadgrody, raczył burmistrza Karlowickiego Kaspra Haucke, przez wzgląd na iego 33 letnią pilną służbę, tudzież za iego gorliwe i czynne postępowanie w czasie morowego powietrza, złotem medalem udarować. Ten został mu d. 6 Grudnia uroczyście w przytomności całego magistratu przez F. M. L. Jellachich, z stosowną do tego w niemieckim i illiryckim ięzyku mową oddany.

Z Bryun donoszą; „od d. 1 Listopada r. b. 24 ubogich tego miasta dostaią co dziennie od znanego z ludzkości Xcia i starego hrabi Salm Reiferscheid rumfordską zupę, procz tego przydaie im ten dobroczyńca co 14 dni chleb i piwo. Od 1go zaś tego miesiąca, każe ten szlachetny przyiaciel ludzkości wielką swoią salę w ogrodzie tuteyszego miasta codziennie opalać, azeby przeziębłe ubostwo mogło w niey swe członki bezpłatnie rozgrzać. Mniemamy, iz temu szlachetnemu mężowi, nie mozemy czuley wyrazić naszego szacunku i wdzięczności ubostwa, iak oznaymuiąc światu wsposobie prostym iego czyn chwalebny.„

Z Ratysbony d. 14. Grudnia.

Pisma publiczne doniosły dawniey były o złożeniu biskupstwa strasburskiego przez Xcia Kardynała de Rohan, oto iest list iego pisany z tego powodu do Papieża. „Oycze Swięty! Złożenie naszych biskupstw, którego W. Swiątobliwość żądasz od nas, przywodząc w swoim pasterskim liście, że iesteś do tego znaglony przez dobro dla religii i użytek kościoła, nie może nam bydź nieprzyiemne i zdawać się ofiarą, chyba w względzie przywiązania do owczarni, powierzney nam od

Opatrzności; poddaiąc się zaś bez dalszych uwag wyrokowi W. Swiątobliwości, czyniemi zadosyć nassemu obowiązkowi i oddaiemy hołd religii. Oby Niebo udzieliło naywiększych pomyślności przewidzeniu W. Swiątobliwości i śrzodkom, któreś w mądrości Twoiey dla chwały religii i dla użytku kościoła przedsięwziął! Dla nakłonienia mnie do dania dymissyi, dosyć było dla mnie poznać W. Swiątobliwości pobudki, któreś za konieczne osądził; poddaiąc się zaś powadze głowy kościoła, poszedłem za temi wielkiemi prawidłami, których nam dzieie tak wiele przykładów wystawuią. Składam zatem dobrowolnie w ręce W. Swiątobliwości biskupstwo strasburskie co do części na lewym brzegu Renu położoney. Polecam przytem oycowskiey łasce W. Swiątobliwości tę wielką część dyecezyi i całe duchowieństwo, które zasłużyło na szacunek i uszanowanie ludu przez swoie mężne i przykładne postępowanie we wszystkich czasach. Skłaniaiąc się z uszanowaniem do nog W. Swiątobliwości, proszę dla nich i dla siebie o S. błogosławieństwo.„

Do Hamburga nadeszła z Anglii nader przyiemna dla handlu wiadomość, że w parlamencie wniesiony został bill i po drugi raz iuż był czytany, dla zachęcenia wprowadzania z Hamburga i innych okolic Niemiec statkow i innych potrzeb okrętowych.

Sekretarz tuteyszey Sasko-gotayskiey legacyi P. Hof wydał nowe statystyczne ważne dzieło w niemieckim ięzyku pod tytułem: *Rzesza uważana przed rewolucyą francuzką i po lunewilskim pokoiu &c* Rachuie autor, że ziemia niemiecka oprocz Szląska wynosiła przed lunewilskim pokoiem 11,500 kwadratowych mil, na których wznosiło się 2300 miast, 3000 miasteczek, przeszło 95,000 wsiow, więcey 30,000 klasztorow, zamkow, &c. i srzednią ludność biorąc mieściło się na niey 28 mill: ludzi. Dziesięć cyrkułów rzeszy przeszło 93 mill: talarów składały poboru, 5cioraki kontyngens wynosił 232,800 ludzi, a dodatek do 100 rzymskich miesięcy przeszło 4 mill. ryn. Strata przez lunewilski pokoy wyrachowana iest 1200 do 1260 kwadratowych mil, a 3 900,000 ludzi. Niemcy tracą wszelako dziewiątą, część swey ziemi, a 7mą ludności.

Z Paryża d. 9. Grudnia.

Flotta nasza w Breście iuż tylko czeka na wiatr pomyślny. Jenerał Leclerc znayduie się na okręcie Ocean wraz z swoią małżonką, gdzie dla nich wspaniały apartament przygotowano.

Słychać, że konsul Lebrün przeniesie się do bywszego pałacu Noailles.

Jenerał Moreau chce tegoroczną zimę w Strazburgu przepędzić. Mówią że iest przeznaczony na ambassadora do Konstantynopola; ale niektórzy chcą się założyć, że on tey godności nie przyymie. Naypewniey jenerał Massena tam poiedzie.

D. 6 pierwszy konsul odprawił wielką rewiią, potem dał audyencyą ciału dyplomatycznemu. Przez ciąg rewii niebo było pogodne, a potem się zachmurzyło. Tegoż dnia dał konsul wielki obiad na 180 osób, na którym znaydowali się 2 inni konsulowie, ministrowie, całe ciało dyplomatyczne, prezydenci i sekretarze rady zachowawczey, ciała prawodawczego, i trybunatu, wszyscy bywsi prezydenci tychże władz konstytucyynych, wielu jenerałow prefektów, tudzież żołnierze uczczeni sza-

blami lub karabinami honorowemi. Chleb dany był po 3 lub 4 soldy, a lubo nie był jasny przypadł iednak gościom do smaku.

W czasie audyencyi ambaſsador dworu wiedeńskiego hrabia Cobenzl prezentował pierwszemu konsulowi przybyłego z Niemiec cesarskiego ministra hrabię Westfallen, wenecyanina Gradenigo, i hrabię galicyyskiego Rzewuskiego. Ambaſsador roſsyyski podkomorzego J. Imper. Mości, hrabię Czreptowicza, i marszałka hanowerskiego barona Bülow. Poseł szwedzki kawalerow szwedzkich baronow Focka, Harmeussen, i Usedoma, i sprawuiącego interesa w Lonsynie barona Silverij lma. Ambaſsador pruski hrabiow południowo pruskich Chłapowskiego, i Taszyckiego, i P. Stenglina z Meklenburga. Nakoniec minister Talleyrand posłow amerykańskich PP. Lisiogstona i Smitha. Ostatni iedzie do Lizbony.

Ob Chateu-Neuf Randon został mianowany prefektem departamentu Alpow nadmorskich.

Cały przychód skarbu narodowego obrócony będzie w tym czasie na zakupienie zboża. Inne potrzeby kraiowe ustąpić muszą, ta bowiem iest bardziey nagląca.

Jenerał dywizyi Moncey został mianowany jeneralnym inspektorem, a jenerałowie brygad Wiriou i Radet jeneralnemi inspektorami milicyi narodowey. — Znany rymotworca Esmenard iedzie do St. Domingo w urzędzie sekretarza przy admirale Villaret.

Sławny Dolomieu, który przez długi czas w więzieniu meſsyńskiem zostawał, a teraz powrócił z obieżdżania Simplonu i innych gór, zakończył życie. Ob. Monge mówiąc w trybunacie o pokoiu z Neapolem miał mowę na iego pochwałę.

Część gwardyi konsularney odprowadzi pierwszego konsula do Lionu. Tuteyszy poseł cisalpiński ob. Mareschalchi dniem pierwey tam wyiedzie.

Do Brestu posłano rozkaz, ażeby flotta natychmiast wyszła pod żagle. Woyska i wędrownicy, którzy iescze na nią nie wsiedli, maią się pozostać do innego czasu.

Wyrok konsulow zniosł stan oblężenia Ostendy.

Ciało prawodawcze przyięło pokoy z Ameryką 240 głosami przeciw 10. Traktat z Bawaryą został bez naymnieyszey sprzeczki ratyfikowany.

Znany poeta Delille ukończył tłumaczenie Miltona *Raiu utraconego*. Pracuie on teraz nad innemi 3 dziełami. 1) *O 3 wydziałach natury* w 6 pieśniach. 2) *O Edukacyi.* 3) Tłumaczenie Eneidy Wirgilego. Potem nastąpi tłumaczenie Jerozolimy wyzwoloney.

Anglik Thomkins, czyni wiadomość o kunsztach znalezionych w Egipcie w roku 1796, a które, co dosyć iest rzeczą dziwną zdaie się, iż uniknęły uwagi Francuzów. Odkrył on za pomocą kilku dobrze zapłaconych Koptow, niedaleko Sockara, budynek piaskiem zasypany, a w reszcie dosyć dobry, którego posadzka była w kształcie mozaiki z drobnych kamieni marmurowych, na kit wkładana, inne zaś ozdoby były z gipsu i wapna. W tym budynku znaydowały się obrazy przechodzące wszystko, cokolwiek znaiomym iest z malarstwa starożytności, tak dalece, iż P. Thomkins sądzi ie bydź dziełem ręki Appellesa, lub którego z iego uczniow, zwłaszcza, iż

)2(

kształt architektury tego domu stosownym iest zupełnie do cz s w Ptolomeusza, a iak wiadomo, Apelles bawił się przez niejaki czas przy dworze Ptolomeusza Filadelsa. Wszystkie obrazy, z których 2 szczególniey są piękne, i pierwszy wystawia Themirę koronuiącą młodego rycerza, drugi zaś kobietę trzymaiącą dziecię na swoim łonie, zostały przez malarza H nley ze ściany na przezroczystym papierze odrysowane, a potym kolorami wiernie odmalowane. Będą one dowodem, iż Grecy znali wszystkie taiemnice malarstwa, i perspektywy. Często kroć malowania znaycuiące się na starych pomnikach egipskich, zwykły wystawiać obrazy noszące na sobie cechę religii lub imaginacyi; lecz dwie groty pod ruinami miasta Cleithias w wyższym Egipcie znalezione przez Francuza Costaz, członka instytutu kairskiego, okryte są obrazami okazuiącemi domowe zatrudnienia i prace na opędzenie pierwszych potrzeb życia. Naprzykład: widziemy tam roboty około orania, siania, żęcia, młocenia, wiania i t. d. (przy czym zaraz zboże mierzono, i też miarę zapisywano), uprawianie wina, lnu, łowienie ryb, polowanie z sieciami, narzędzia potrzebne do sklepu kupieckiego, gdzie żywe zwierzęta na wagę się przedaią, manewry żeglugi, które wystawiaią statki dawniey w starozytności pospolite, a teraz zupełnie nieznane, z kilką rzędami wioseł, balsamowanie ciał, pogrzeby &. Na tych wszystkich obrazach, iako też na wielu dziełach Chińczyków, nie widać cieniowania, a nawet kolory są bardzo słabe. Wszystko to iest pięciu kolorami malowane, to iest czerwonym, żółtym, zielonym, niebieskim i białym. Kolor ciała mężczyzn iest wyrażony farbą czerwoną; kobiet zaś żółtą. Kawałek białego płótna wkoło głowy obwinięty, co iescze do dziś dnia iest stroiem rolników egipskich, składa ubior pracuiących w polu mężczyzn; kobiety noszą białą suknią, pod żey piersi ściągnięą, aż do kolan dostaiącą, i dwoma wstęgami na ramionach utrzymywaną. Twarz maia odkrytą, włosy niestrzyżone. — Postument kolumny, zwaney Pompeiuszowską niedaleko Alexandryi, iest na czworogranistym kamieniu, a po bokach są rznięte heroglify odwrócone, które okazuią, iż tenże postument w innym mieyscu miał być postawiony. Wysokość tey kolumny iedney z naywyższych, wynosi 88 stop i 6 calow. Na płaszczyźnie kapitelu, na ktorey w 1733 ośmiu Anglikow się zalewali, iest wydrążenie 2 cale głębokie, na ktorym widocznie musiała stać iakaś kolossalna statua, a o ktorey nic z pewnością nie wiemy, iak tylko, że ta statua nie wyrażała Pompeiusza. Sama zaś ta wielka kolumna zwana od Arabow: "Kolumną kolumn,, była otoczona mnostwem małych kolumn, co iest powodem do mniemania, iż musiał bydź także iakiś znaczny budynek łączący się z temi pomnikami. Niektorzy Francuzi rozumieią, iż te kolumny z przyczyny niskich brzegow Alexandryi, służyły żeglarzom za pewne znaki, a szczególniey na rozróżnienie starego od nowego portu tego miasta.

TRYBUNAT.

Posiedzenie d. 5. Grudnia Podług dziennego porządku przywołano roztrząsanie pierwszego proiektu ustaw cywilnych, którego osnowa iest następuiąca:

O ogłoszaniu, skutkach, i przystoso-

waniu ustaw w ogulności. Art. I. Ustawy maią bydź wykonywane w całym kraiu francuzkim na mocy ogłoszenia onych przez pierwszego konsula. Będą one wykonywane we wszystkich częściach Rzeplitey od momentu, iak ich ogłoszenie nastąpi. Ogłoszenie to uczynione przez pierwszego konsula, będzie uznane za wiadome w całey rozciągłości trybunału appellacyynego po upłynieniu 35 godzin po iego datowaniu, a po wszystkich trybunałach appellacyynych francuzkich po upłynieniu tegoż przeciągu czasu przedłużonego w stosunku odległości od Paryża dodaiąc 2 godziny na 1 myryametr. — II. Ustawa tylko obowięzuie na przyszłość i nie ściąga się do czynów dawnieyszych. — III. Ustawa obowięzuie wszystkich mieszkańców kraiu. — IV. Formę czynow urządzaią ustawy kraiu, w którym się one zdarzaią lub zdarzały. — V. Strony ustawa stosownie do okoliczności uznała niektóre czynności za podstępne, nie ma bydź wolno dowodzić, że one nie są takiemi. — VI. Sędzia niechcący sądzić pod pozorem milczenia, nieiasności lub niedostatku ustawy będzie mógł bydź pociągnionym do odpowiedzi iako winny ubliżenia sprawiedliwości. — VII. Nie wolno iest sędziom dawać wyroku w sprawach im przełożonych przez rozporządzenia i przepisy ogólne. — VIII. Nie mogą szczególne ugody uwłaczać ustawom zabezpieczaiącym porządek powszechny i dobre obyczaie.

Ob. Andrieux zabiera głos: "Trybunowie! Zaczen my roztrząsać pierwszą część xięgi ustaw cywilnych, tey xięgi przed lat iest cze 9 więcią przyobiecaney od zgromadzenia narodowego ludowi francuzkiemu. Następne zgromadzenia miotane wpośrzod fakcyy i rewolucyynych zaburzeń nie były w stanie dopełnić tego życzenia narodu, a ustawy cząstkowe nadane w tey części prawodawstwa, są tylko marzeniami kilku cnotliwych mężów. Tey to epoce, która uśmierza rewolucyyne burze, należy się chwała położenia zasad pomniku tak niecierpliwie oczekiwanego; my to wypłacić mamy ten wielki dług francuzkiemu ludowi.„ Wnosiciel dzieli roztrząsanie proiektu na 2 części: pierwsza zamyka uwagi ogólne. Pyta się nayprzód, czyli proiekt umieszczony na czele xięgi ustaw iest przyzwoity temu mieyscowi, ieżeli iego rozrządzenia są artykułami ustawy, ieżeli nakoniec ten proiekt, iest godny xięgi ustaw francuzkich. Zarzuca mu, że zawiera w sobie tytuł, który rowanie xiędze ustaw cywilnych iak i wszelkiey inney ustawie nie przystoi, że kładzie zasady nader próżne i niepewne, że iest daleki od iasności i krótkości, któremi powinien się szczycić ten pomnik tak chwalebny prawodawstwa francuzkiego, ten owoc doświadczenia wieków i długich prac naysławnieyszych prawników. — Ob. Andrieux czyni potem rozbiór szczegułowy rozkładu proiektu. Art. I. tyczący się ustaw, zdaie mu się w swoich wyrazach bydź nadto dowolnym. Ogłoszenie ustaw, mówi ón, iest rzeczą bardzo ważną, i nie iednego artykułu, ale oddzielney ustawy wymagaiącą. Jeżeli Trybunowie niezgadzacie się w zdaniu z kommissyą co do myśli ninieyszego artykułu, tedy w tey niezgodności można tylko widzieć nowy dowód przeciwko temu artykułowi, ponieważ on bardzo wielu tłumaczeniom podlegać może. Nakoniec ten artykuł zdawał by nam się, że niepowinien naymnieyszego przypusz-

czać tłumaczenia, i że to samo iest dostatecznym powodem ażeby go odrzucić. Mowca dotknąwszy lekko 2go artykułu, wyłuszcza wadę IIIgo, który mu zdaie się bydź niepotrzebnym naddatkiem w proiekcie ustaw. Art. IV. rownie mu się zdaie bydź wadnym w swoim ułożeniu. W Art. V. mowi on, układacz umieścił myśl ustawy na mieyscu iey rozporządzenia, lecz co iest naydziwnieyszego, że w pierwszym tytule xięgi ustaw cywilnych znayduiemy artykuł należący do xięgi ustaw handlowych, rownie iak i artykuły VI., i VII., tak nieprzyzwoite temu proiektowi, do xięgi ustaw sądowniczych. Nakoniec wyrazy artykułu VIII. nie są dosyć iasne. Proiekt więc xięgi iest bez związku, pełen wad w swoiem ułożeniu i niegodny mieysca, które mu naznaczaią. Pierwszy artykuł chybia widocznie swoiego przedmiotu; inne w swoim układzie, lub w swoich wyrazach wystawiaią błędy istotne, a wiele ich nie należą do xięgi ustaw cywilnych. Z tych powodow, mówi ob. Andrieux, kommisfsya, którey iestem tłumaczem, sądzi, że trybunał nie może przyiąć tego proiektu, i imieniem iey wnoszę odrzucenie iego. — *Do druku*, zawołało wiele członków.

Ob. Chazal żąda, ażeby roztrząsanie bez odwłoki nastąpiło. Wiele człon kow dopraszało się ieszcze drukowania i odłożenia. Prezydent podał obie propozycye na kreski; w pośrzod zamięszania wypadek iest wątpliwy. Nakoniec poparto ostatnią propozycyą, i roztrząsanie na 24 godzin odwołano.

Posiedzenie d. 6. Grudnia. Costaz mowca kommisfsyi do roztrząśnienia pokoiu z Rosfsyą wyznaczoney wszedł na mownicę. "Artykuł 3 tego pokoiu (rzekł) ściągnął na siebie szczególnieyszą uwagę izby przez użycie wyrazu *poddany*. Nazwisko to niezgadza się z wyobrażeniem, które do godności obywatela francuzkiego przywięzuiemy. Sądziły niektóre osoby, że ten wyraz mogł bydź usprawiedliwiony powagą publicystow, albowiem tak mieszkaniec Rzpltey iak i monarchii podległy ustawom bydź musi. Przytoczono dykcyonarz akademii, podług którego rownież może się nazwać *poddany Rzpltey* iako też *Monarchii.* Atoli wasza kommisfsya wcale iest daleką od takowego mniemania. Publicyści przywodzą takowe nazwiska, które się im naywygodnieyszemi bydź zdaią, ale dowolny obior nazwiska nie może służyć za prawidło rządowi. Co się tycze dykcyonarza akademii nie może on bydź przywodzony w definicyach rzeczy, które w czasie układania iego nie były. Gdy autorowie oświadczyli, że wyraz *poddany Rzpltey* używany bydź może, mogli mieć na myśli Rzplte owych czasow, ale nie wyobrażenia oneyszey Rzpltey, którey na ów czas nie było. Wyraz *poddany* iest wcale niestosowny do oznaczenia obywatel francuzkiego, iest źle brzmiący, i nigdzie go w aktach Rzpltey nieużywano, a iednak go znayduiemy w III. artykule traktatu z Rosfsyą. Dla czegoż rząd użył tego wyrazu? — Rząd chciał przez niego rozumieć tylko emigrantow, których się mnostwo znaydowało w Rossyi w czasie podpisania traktatu, a którzy ani tytułu obywatela nie maią, ani się onego prawami nie cieszą. „

Na posiedzeniu d. 7 Vauvillers rzekł: " Gdy rząd dał zupełnie uspokaiaiące tłumaczenia względem nierepublikanckiego

wyrazu *poddany*, zatem nie należy go iuż roztrząsać publicznie, ale pomowi się o nim na wydziałach taynych i z zaufaniem. Wniosek ten przyięty został i traktat z Rossyą bez dalszych sporów 77 głosami przeciw 4 potwierdzono.

Z Londynu d. 8 Grudnia.

D 5 t. m. przybył goniec francuzki do Dover, który ob. Otto przywiozł listy zaufałe na ambassadora Rzepltey przy naszym rządzie. Będzie on wkrótce miał u Króla wstępną audyencyą. Ponieważ Krolowa iescze iest chorą, zatem Pani Otto iescze iey nie może bydź prezentowaną. Mówią, że ob. Otto, tak iak Pan Jackson w Paryżu, będzie zastępował mieysce ambassadora aż do ostatecznego pokoiu, poczem w charakterze ambassadora do Ameryki się uda, a Jozef Bonaparte zostanie naprzyszłość ambassadorem w Londynie, ponieważ jenerał Moreau wymowił się od tego urzędu. Dnia 2 t. m. Na pakiebocie Walfingham z Lizbony przybył tu Don Jozef Maria de Souza Boufeldo ambassador portugalski na kongres w Amiens, wraz z sekretarzem i orszakiem, i dziś wyiechał do Amiens. Zapewniaią że parlament w przyszły poniedziałek zostanie odroczony do B żego narodzenia.

Admirał Nelson wczoray miał naradzenie z lordami admiralicyi, w celu otrzymania zleceń do kommendy flotty przeznaczoney do zagraniczney służby.

Wiele woiennych i przewozowych okrętow z gwardyą i innemi woyskami z Egiptu pr było w ostatnich dniach do Portsmut , gdzie odbywać muszą kwarantanę: Imiona ich są: Dyktator, Nieprzełomany, Delf., Resurs, Gorgona, Australny, Sybilla, Woolwich, Chichester, i 9 przewozowych statkow. Zostało się tylko w Egipcie 5000 naszego woyska, a między niemi regimenta 13, 54, i 61 które tam z indyyskim korpusem załogę składadź będą

Pszenica iescze się utrzymuie w dosyć wysokiey cenie.

Flotta nasza z przed Kadyxu powróciła do Gibraltaru; iescze przed dowiedzeniem się o punktach przedugodnych i przystąpieniu do nich Hiszpanii attakowano ieden hiszpański bat armatny, przyczem wiele ludzi życie utraciło. Skoro tylko blokada Kadyxu ustała, natychmiast udały się tam okręty angielskie z masłem i rybami pod zasłoną okrętu liniowego Defence od 74 armat. W Kadyx znowu czynność handlowa została ożywioną.

Dzienniki nasze mowią, że Pani Bonaparte zaraz pozawarciu pokoiu ostatecznego odprawi podroż do Anglii.

Przeznaczaią teraz P. Liston na posła do Hagi, lorda Henryka Stuarta na sekretarza tegoż poselstwa, Jakuba Craufurd na ministra do Stokolmu, a lorda Roberta Filzgerald na posła do Lizbony. Ob. Apestoon, którego niektórzy na posła batawskiego przy dworze naszym przeznaczaią chce żądać wstawienia się naszego rządu, ażeby wolność żeglugi na Skaldzie nie przyszła do skutku.

Jescze zawsze pilne oko daią na osoby przybywaiące z Francyi do Anglii, i z Anglii do Francyi. Na ostatnim pakiebocie z Dover odiechali do Francyi hrabina Elgins, i Jan Parish.

Admirał Totty udaie się na okręcie Saturn do Indyy zachodnich, gdzie nasza

siła morska znacznie pomnożoną będzie. Admirał Jan Borlase Warren powrociwszy z Portoferraio, miał naradzenie z admiralicyą. Przedostania gazeta dworska mieści w sobie raport iego czynności przeciw Portoferraio.

Punkta przedugodne waruią wzaiemne zaspokoienie długów mieszkańcow obu narodow, ale nader nie dostatecznie, tak, iż wielu mieszkańcow angielskich przymuszonymi byli wysłać P. Boyd, bywszego kompanisty domu Boyd i Bernfield do Paryża i Amiens z przełożeniem margrabiemu Cornvallis tey rzeczy. Artykuł ów wcale nie wspomina o powroceniu własności, które na korzyść Rzpltey użyte zostały, gdy w proiekcie lorda Malmesbury w Lille w 18 artykule czytamy: "Własność wszelkiego rodzaiu ma bydź właścicielom iak nayzupełniey powrocona, albo przyzwoite wynadgrodzenie uczynione. Bankierowie paryzcy donoszą, że rząd francuzki postanowił tylko 3cią część długòw do wielkiey Xięgi Rzpltey zapisać, a nawet procentu za rok 10 nie zapłacić. Rzecz ta o wielką szkodę właścicieli przyprawić może. Daymy że dług wynosi 100 f. szt. procent 150 summa wartości 450. Trzecia część kapitału w papierach francuzkich 100 idzie tylko po 55, więc właściciel angielski na 450 f. szt. traci 395. Obywatele francuzcy, którzy angielskie papiery posiadaią, odbiorą cały kapitał, dywidendę, i procent od procentu. Tłumaczą się ze strony Francyi, że ponieważ oob. francuzcy wiele ucierpieli, i kapitały swoie potracili, zatem nie mogą cudzoziemcom żadney dawać korzyści. Tym czasem posiadacze papierów francuzkich otrzymuią zawsze ⅔ częś i, i kupuią dobra, co poddanym angielskim iest prawem zakazane.

Przedostatnia gazeta dworska umieszcza w sobie rożne awanse, iakoto jenerała Hutchinson na barona Alexandryi i Knocklosty w Irlandyi &c. &c. &c. Dalsieysza zawiera 2 odezwy zakazuiące wywozu prochu i saletry ieszcze przez 2 miesiące.

P. Barclay założył się niedawno z P. Fletcher, oba Szkotowie dobrze się maiący, o 5000 f. szt. (200,000 zł. pol.), że w 22 godzinach uydzie pieszo 90 mil angielskich. Jakoż dopiął swego d. 11 Listopada i wygrał zakład. Będzie temu rok iak P. Barclay założył się z tymże P. Fletcher o 2500 f. szt., że w 14 godzinach uydzie 60 mil angielskich; lecz przegrał zakład. Tą razą lepiey się przygotował, i ćwiczenie, którému się poddał, okazuie iak daleko mu szło o wygraną. Poddał on się nauce iednego starego strzelca, który miał reputacyą podawania sposobu do nabycia sił tym ludziom, którzy maią dużo dochodzenia. Strzelec nie dawał P. Barclay tylko same grube potrawy i pewną ilość surowego mięsa do iedzenia, a trzy razy w tydzień z obładowanemi plecami masłem i syrem posyłał go o 10 mil do miasta, nie daiąc mu tylko półtory godziny czasu do odprawienia tey podroży. Po takiey tedy przez dwa miesiące lekcyi, mógł P. Barclay wygrać swóy zakład. W ubiegnieniu tych 90 mil, zatrzymał się 6 razy dla odmienienia bielizny i sukien, co za każdą razą zabrało mu około kwadransa czasu. Droga, przez którą w nocy przechodził była mieyscami lampami oświecona. Stanął u mety o godzinie 21, min: 22 14 sekondzie.

DODATEK

DO № 104.

GAZETY KRAKOWSKIEY

We Srzodę Dnia 30 Grudnia 1801.

Z Amiens d. 7. Grudnia.

Jozef Bonaparte i margrabia Cornwallis, d. 3 t. m. do naszego miasta przybyli; wczoray wymieniwszy swoie pełnomocnictwa rozpoczęli konferencye. Batawski także ambassador obywa: Schimmelpennik przybył tu z swoim sekretarzem obywate: Combs. Dopiero po zawarciu ostatecznego pokoiu z Anglią, będzie rzecz na tym kongressie o reszcie Europy.

Od 3 dni 4 gońcow z Paryża tędy do Hagi, Berlina i Petersburga przebiegło.

Prefekt tuteyszy z przednieyszemi członkami władz woyskowych i cywilnych oddał margrabi Cornwallis urzędowną wizytę. Posłowie hispański i innych mocarstw, tudzież hrabia Imperyi Westfallen, w krotce tu są spodziewani.

Warta honorowa przed domem ambasadora angielskiego iest odbywana przez grenadyerów i strzelców.

Z Londynu d. 11. Grudnia.

Duński jenerał maior Walterstorf odprawił w poniedziałek konferencyą z P. Adingtonem i lordem Hawkesbury. Duński poseł hrabia Wedel, Jarlsberg wprowadzał tego jenerała. Był on z dystynkcyami przyięty, i tegoż dnia odwiedził podsekretarza stanu lorda Herwey.

Mnostwo listow na ostatnim pakiebocie z Francyi przybyłych nie dobrze nasi kupcy przyięli. Listy te były z Ameryki od lat 3 przez Francuzow na statku amerykańskim zebrane. Wielu kupcow musiało zapłacić po 40 i więcey f. szt. które i szeląga nie warte były.

Lord Cornwallis mieszka w Amiens nader wspaniale i iuż tu od niego 3 gońcow przybyło.

W odnodze Bantry znayduie się eskadra od 6 liniowych okrętow, na 6 miesięcy w żywność opatrzona i gotowa do wyyścia pod żagle. Vice admirał Mitchell iest iey komendantem. Mówią, że iest przeznaczona do Jamaiki.

P. Addington dał d. 9 t. m. obiad dla członkow administracyi, na ktorym razem znaydowali się P. Pitt i P. Windham.

Pensya ob. Otto podwyższona będzie do 8000 f. szt. (320,000 zł. pol.) Naiął on teraz wspaniały dom.

Jeszcze niewolno koni angielskich wprowadzać do Francyi, rząd francuzki temu się sprzeciwia.

Dziedziczny marszałek Anglii, Xżę Norfolk, dał rozkaz kollegium heraldycz-

nemu margrabiną Anspach, iako Xsiężnę niemieckę zapisać.

Sidney Smith w przeszły tydzień był na obiedzie u Xcia Wallii.

Lord Nelson podług wieczornego kuryera ma odeyśdź z tayną wyprawą. Już on w sobotę pożegnał admiralicyą.

Z Irlandyi wywieziono wiele masła, płotna, mięsa &. do Indyy zachodnich. — Do wszystkich portow wydano rozkazy, ażeby żadnego officyera francuzkiego na ląd nie puszczać.

Sławny połkownik Williams dowodzący przedtem flotyllą pod Moguncyą i na iezioize konstancyeńskim, wszedł w służbę cesarską. Będzie on urządzać marynarkę woyskową w Dalmacyi.

Nuncyusz papiezki Erskine otrzymał kardynalski kapelusz i wkrotce z Londynu wyiedzie.

Stawiaią tu 100 gwineow przeciw 50 że pokoy przed 1 Lutego ukończonym nie będzie.

D. 9 t. m. była na brzegach naszych wielka burza; przy Deal, Portsmut i innych portach porrywało okręty z kotwic i mocno uszkodziło.

Dzienniki nasze donoszą, że w czasie pokoiu zostanie 17 regimentow lekkiey dragonii, 1 regiment husarow, 101 regimentow piechoty, 6 regimentow czarnych, i 69 kompaniy weteranow.

Z Strasburga d. 9. Grudnia.

Piszą z Paryża, że lord Cornvallis, przed wyiazdem do Amiens, ułożył iuż z ob. Talleyrand zasady ostatecznego pokoiu. Zapewniaią nawet że ten przed 20 Stycznia zawarty zostanie.

Podług listow z Szwaycaryi, ob. Verninac odebrał od rządu francuzkiego nowe instrukcye względem odstąpienia Walezyi dla Francyi. Jenerał Tarreau, znaiący dobrze ten kray, ma go stosownie do ustaw francuzkich urządzić. Walezya nie będzie przyłączona, iak mniemano, do departamentu Montblanc, ale do Piemontu.

Z Medyolanu d. 30. Listopada.

Wydział rządowy chcąc okazać jenerałowi Murat wdzięczność ludu cisalpińskiego za iego gorliwość w każdym razie okazaną i za utrzymanie dobrego porozumienia, iakie między władzami cywilnemi i woyskowemi zachodzi, postanowił d. 26 iż temu jenerałowi dany będzie pałasz z stosownemi napisami. Jenerał Murat maiąc sobie udzielny ten dekret, odpowiedział, iż położenie skarbu Rpltey nie pozwala mu przyiąć tego daru, nadewszystko w momencie, kiedy iego armia nie iest płatna, ani żywność dla niey zapewniona, przeciwnie widzi się bydź obowiązanym wezwać na nowo rząd, aby zwrocił na ten przedmiot swoią uwagę.

Krol Etruryi kazał także jenerałowi Murat oświadczyć swoią wdzięczność, za dobre sprawowanie się woysk francuzkich w Toskanii.

Z Berna d. 7. Grudnia.

Kommissya ustanowiona do przeyrzenia proiektu konstytucyi d. 29 Maia, nie zdała ieszcze rapportu senatowi; zdaie się oczekiwać na wiadomość o przyięciu ob. Reding w Paryżu. Zapewniaią, że ten proiekt wielkim odmianom podpadnie. Na posiedzeniu d. 4 postanowił senat, iż każdy członek małey rady, maiący powierzony sobie wydział administracyi publiczney, może sobie przybrać do pomocy

dwoch członkow zsenatu, tylko ma go w przód o tem uwiadomić.

Baron Hardenberg, minister pruski, przeieżdzał d. 2 '. m. przez tuteysze miasto do Neufchatel, i odwiedził ministra francuzkiego Vernipac. (Mylnie zatem doniesiono, że P. Hardendenberg uda się do Monachium.)

Od Menu d. 3. Grudnia.

W iedoym prywatnym liście z Kolonii, czytamy co następuie: " W całey podroży moiey wzdłuż lewego brzegu Renu znayduię wielkie podobieństwo do bywszey Kolonii. Mnostwo mnichow i mniszek, ktorych Francuzi po części wygnali byli, pokazuią się znowu, a stronnicy przeciwnych sobie religii nienawiedzą się bardziey niż dawniey. W woysku francuzkim wiele się także odminiło; żołnierz nie znayduie się więcey w Niemczech. Można go widzieć iedzącego z apetytem śniady chleb i zimniaki; gospodarz nie iest obowiązany tylko ugotować mu żywność, ktorą z magazynu odbiera; ieżeli ią sprzeda, musi zato głodu przymrzyć.

Bywszy jezuicki kościoł w Kolonii, ktory przez wyrok municypalności w roku szostym został świątynią ustaw ogłoszony, i od tego czasu na republikanckie zgromadzenia, obrzędy i uroczystości był używany, iest teraz znowu za rocznim czynszem 305 fr. na kościoł niepokalanego poczęcia Matki Boskiey przerobiony i na nowo poświęcony.

Z Hagi d. 12. Grudnia.

Z naszych eskadr, ktore z Mozy i Texlu wyszły 5 woiennych okrętow iest przeznaczonych do Indyy zachodnich, 5 do wschodnich, a 1 do brzegow Gwinei.

Ob. Iensens dotychczasowy kommissarz woysk francuzkich na naszym żołdzie będących, został mianowany od dyrektoryatu rządcą przylądka Dobrey nadziei.

Dziennik urzędowy donosi pod artykułem z Paryża, że margrabia Luchesini otrzyma inne przeznaczenie i w krotce Paryż opuści.

Ob. Schimmelpenniak, znayduiący się teraz w Amiens ma iak słychać także zlecenie zawarcia dla Rzepltey batawskiey między Francyą i Anglią traktatu handlowego.

Ob. Bisdom z Leydy złożył urząd jeneralnego podskarbiego.

Rząd rozkazał iak nayczynniey pomimo złey pory roku pracować około fortyfikacyi Julich.

Z Liworna d. 25. Listopada.

Wczoray przybył tu pierwszy okręt angielski z stokfi zem z Terre Neuve, ktorą drogę w 26 dniach odprawił. Codziennie więcey okrętow tu zawiia, i spodziewamy się, że w krotce nasz handel do swoiey świetności powroci. Rachuią tutay, że kontrybucye, kwaterunki &c. kosztowały nas 11 mill. talarow, a oprocz tego czasu, gdy handel nasz był upadł, często po całych miesiącach kantory zamknięte były.

CENA ZBOZ

Na targu w Krakowie d. 28. Grudnia 1801.

Korzec Pszenicy	zł. pol.	27	do	32.
— Żyta	— —	19	—	21.
— Jęczmienia	— —	19	—	21.
— Owsa	— —	12	—	13.
— Grochu	— —	22	—	25.
— Kaszy iaglaney	— —	34	—	36.

W Wiedniu od d. 14. do d. 19. Grudnia 1801.

Meca wynosząca 15 naszych garcy:

— Pszenicy	zł. p. l. 14 . 6. g.	do 23. .	g.
Żyta	— — 10 . .	— — 15. .	6.
Jęczmienia	— — 8 . 18.	— — 12. .	.
Owsa	— — 6 . 18.	— — 8. .	12.

W Ołumuncu od d. 17. do d. 19. Grudnia

Meca Pszenicy	zł. pol. 19 . 18 g.	do 23. . .	g.
— Żyta	— — 12 . 24	— — 15.	.
Jęczmienia	— — 11 . 14	— — 12.	.
Owsa	— — . .	— — 6 .	6.
Prosa	— — . .	— — 16. .	.

)*(

DONIESIENIA.

Przez C. K. Sąd szlachecki Lubelski Gallicyi Zachodniey mocą ninieyszego Edyktu wszystkim tym, do których należy wiadomo się czyni, iż od Sądu pozwolono iest, aby do ogólnie wszystkich przedtym w woiewodztwie Brzeskim Litewskim, teraz zaś w cyrkule Bialskim leżących tak ruchomych iako i nieruchomych dobr zmarłego X. ia Kazimierza Nestora Sapiechy dziedzicznych, zbieg wierzycielow był otwarty, niniey. szemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli obwieszczaią się, ażeby aż do 15 Lutego 1802 roku pretensye swoi przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie tuteyszego adwokata Jana Madana prowincyonalnego (którego substitut adwokat Iłdebski) kuratora massy konkursowey, do tuteyszego Sądu Szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nietylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klassie umieszczonemi bydź żądaią okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcey słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do Sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonego dłużnika w cyrkule Bielskim znayduiących się dobr, bez żadnego wyięcia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspolnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własności z massy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika należącey, zabezpieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele gdyby massie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrodzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą. A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9 §. 86 obranie administratora massy tudzież deputacyi wierzycielow nakazane iest przeto wszystkich wierzycielow na dzień 19 Lutego 1802 o godzinie 9 zrana do tuteyszego C. K. Sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuie się, iż tego samego dnia tymczasowie ustanowiony administrator massy, lub potwierdzonym lub też inny obranym, podobnie też i deputacya wierzycielów, do którey iednak nikt, iak tylko wierzyciel tey samey massy zdolnym bydź może, podług § 93 i 94 obroną bydź ma; oraz iak przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi massy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczey podług §. 95 zbioru sądowego na ich niebespieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tuteyszego Sądu nastąpi, a ieżeliby kredytorowie z nastąpioney iuż na żądanie barona de Bikow i Jozefa Brett detexacyi dobr nie kontentowali się, im wolno zostawia się na tymże terminie 19 Lutego 1802 żądania swoie wnosić. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić i szkody unikać, gdyż w tym na Ces. Krol. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi.

Dan w Lublinie dnia 27 Października 1801 roku.

Wydżga.
Purtscher.
Gruszecki.

Z C. K. Sądu Szlacheckiego Lubelskiego Galicyi Zachod:
Sananeck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Jozefowi Nowickiemu, że Antoni Stamirowski u Sądow tych w sprawie zapłacenia 1000 z.p., żałobę na niego podał i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doprasza się.

Gdy zaś Sądy te, niemaiąc wiadomości gdzie on zostaie lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu za obrońcę tuteyszego adwokata Obniskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to iest na dzień 5 Lutego roku 1802 sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał,

ego Sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. Praw samby sobie, przypisać był winien.

Dan w Lublinie 4 Listopada 1801.

Wydzga.
Purtscher.
Friedenthal.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniey.

Sahaneck.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa ninieyszym Edyktem do publiczney wiadomości podaie, iż na żądanie P. Julii Geppertowey ruchome rzeczy po niegdy Antonim Geppercie pozostałe, i do Massy krydalney tegoż zmarłego należące, iako to w zegarkach, w mosiądzu, miedzi, obrazach, stolarszczyznie i rożnych sprzętach domowych, dnia 11 miesiąca Stycznia blisko nadchodzącego roku 1802 w kamienicy tu w Krakowie pod N em 227 stoiącey, o godzinie 10 ranney poczynaiąc, przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze sprzedawane będą. Wszyscy zatem ktorzyby sobie co z wzwyż wyrażonych rzeczy nabydź życzyli, maią się na mieyscu i czasie wyżey wyrażonym znaydować. W Krakowie dnia 10 Grudnia 1801.

J. Gellinek.
M. Wohlmann.
W. Bartsch.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Seb. Kawski.

Z rozkazu Wysokiego C. K. Gubernium Zachodniey Galicyi, odbywać się będzie w kancelaryi C. K. Dyrekcyi Policyi Krakowskiey d. 5 Stycznia roku przyszłego 1802 o godzinie 9 z rana licytacya zapasu nakrapianego niebiesko makowego sukna, na mondury dla 33 policyynych żołnierzy, i z tym, który go za naytańszą cenę podeymie się dostawić będzie kontrakt zawarty. Kto sobie więc życzy takowego sukna dostawić, ma się wzwyż oznaczonym czasie w pomienioney kancelaryi znaydować.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, oznaymuie tym Edyktem Panu Pawłowi Rozmaniemu, że P. Antoni Kłosowski u Magistratu tuteyszego, o zapłacenie summy czer: zł: 150 z kosztem prawnym i zaległey prowizyi, żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu we sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś Magistrat tuteyszy, nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata prowincyonalnego Pana Niem tea z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowił, z którym procefs ten stosownie do przepisu, ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 18 Marca 1802 roku sam stanął, albo ieżeli ma iakowe prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, iego Magistratowi tuteyszemu wymienił, podług przepisu tych środkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania, wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Dan w Krakowie dnia 10. Grudnia 1801.

Gellinek.
M. Wohlmann.
Lichocki,

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Hahn.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panom Felicyanowi Stokowskiemu, Kaietanowi Kulińskiemu, Zofii Bogusławski,

Konstanctancyi Trębecki i Antoni Kuliński; że Pan Walenty Tański u Sądów tych, o przywrócenie sprawy do pierwszego stanu przeciw sentencyi Ziemstwa Sandomirskiego w Wiślicy dnia 4 Kwietnia 1785 względem wyposażenia po Zofii z Czarnockich Świderski z połowy dóbr Piskrzyna żądanego zapadłey, i przeciw wyrokom w C. K. Sądach szlacheckich krakowskich d. 28 Października 1800 i w C. K. appelacyi Trybunale d. 24 Marca roku bieżącego ferewanym, żałobę na nich podał i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś Sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowani zostaią, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże adwokata tuteyszego Lewickiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proceſs ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w przeciągu 90 dni sami stanęli albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za nayskuteczenieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samiby sobie podług opiewu Ces. Krol. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie d. 11. Listopada 1801

Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymiaią tym Edyktem Panu Tadeuszowi Kwaśniewskiemu; że Alexandra z Lipskich Padlewska iako ceſsionaryuszka Ignacego Barańskiego imieniem czyniąca u Sądów tych, o zapozwiony kapitał 12,000 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym na zaspokoienie summy 15,238 zł. pol. 16 gr. z prowizyą i kosztem prawnym, żałobę na niego podała, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosiła.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż Panu Tadeuszowi Kwaśniewskiemu adwokata tuteyszego P. Bronickiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proceſs ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest, aż do dnia 27 Lutego 1802 sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 11. Listopada 1801 roku.

Staupensky.

Magistrat Miasta C. K. Lublina, niniejszym publicznym Edyktem wszystkich, i każdego w szczególności do kogo należy, lub iakowym bądźkolwiek sposobem należeć może uwiadomia, iż na rekwizycyą C. K. sądu szlacheckiego Lubelskiego, termin celem przedsięwziąść się maiącey licytacyi pałacu, i dworku niegdy Xiężny Jabłonowskiey tu w Lublinie pod Nrem 89 i 145 będących, do maſsy sukceſsyonalney należących, a podług dzieła oszacowania, które każdemu poprzednicze w registraturze, lub w czasie licytacyi przeyrzeć iest wolno, do ceny zł. ryń. 12,287 kr. 43½ sądownie oszacowanych na dzień 25 Lutego roku 1802 o godzinie 10 zrana w mieyscu tuteyszem

go magistratu iest oznaczony, gdzie więcey ofiaruiący podług ustawy sądowey §. 436. Długi na tych realnościach zostaiące, w racie szacunku ofiarowanego na siebie przyiąć obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed zaręczonym zrzeczeniem się długu zapłacenia odebrać wzbraniali się, zatrzym w takowym sposobie nawet wszyscy wrzeczonym pałacu i dworku hypotekalni wierzyciele, na tenże termin, nieoczekuiąc szczególnego przypozwu, podług nadworoego patentu dnia 22 Sierpnia 1797 ninieyszym przypozywają się, w przeciwnym razie ci którzyby się na oznaczonym terminie nie stawili, ani przeciwko kupuiącemu, lub przyymuiącemu tenże pałac, i dworek, ni też przeciwko, lub do samego pałacu, i dworku prawa iakiego więcey niebędą mieli, lecz swoiey należytości z szacunku przedaży, albolitéż innym sposobem poszukiwać maią.

Dan w Lublinie dnia 28 Listopada 1801.

Engbrycht.
Lewandowski.
Sta, anowski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.
Krępski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey ninieyszym ogłoszeniem do wiadomości publiczney podaią: że dobra Sokolniki suche do massy kredalney nieprzytomnego JP. Jana Dunina należące, w cyrkule Konieckim położone, po trzeci raz publiczney, na dniu 30 Stycznia roku 1802 odprawiać się maiącey licytacyi w summie szacunkowey 22010 zł. ryń. poddane będą. Życzący sobie tego kupna dnia wzwyż wspomnionego o godzinie 9 z rana stawić się maią, którym wolno iest oszacowania protokoł i kondycye sprzedaży w tuteyszey registraturze przeczytać.

W Krakowie dnia 28 Października 1801.

Józef de Nikorowicz.
Karol de Reinheim.
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachod:
Jozef Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey wiadomo czynią wszystkim, a wszczególności każdemu, komu tylko o tym wiedzieć należy, iż na żądanie opiekuna małoletnich po niegdy Ur. Samuelu Cymbalewiczu pozostałych corek, Jana Sobolewskiego i krewnych względem przedsięwzięcia licytacyi dobr sierocinskich Połosek i Dąbrowica zwanych w cyrkule Bialskim leżących stosownie do oszacowania przez komornika Czarnockiego sądownie uskutecznionego, które każdy, komu o tym wiedzieć należy, lub w sądowey registraturze lub przy licytacyi zobaczyć może, ato Folwarku Dąbrowicy w summie 14653 zł. pol. folwarku zaś Połoska w summie 33663 zł. pol. 10 gr. termin na dzień 14 Stycznia 1802 o godzinie 9 zrana wyznacza się, w którym terminie więcey daiący dziesiątą część ceny szacunkowey iako vadium natychmiast złoży, całą zaś summę sprzedaży w przeciągu iednego roku od licytacyi do sądowego depozytu dostawi, a dotąd kaucyą dostarczaiącą na dobrach nieruchomych zapisaną zaswiadczaniem regenta dla przekonania o bespieczeństwie opatrzoną przed oddaniem sobie dobr przywiedzie od tey zaś summy przez licytacyą wypadłey od czasu licytacyi aż do zupełnego zapłacenia prowizyą po 5 od 100 zgory za każde półrocze, a zatym zapierwszą połowę roku przy nabytey dobr własności opiekunowi małoletnych za wydanym sobie kwitem wypłaci, a w przypadku, gdyby przed upłynieniem iednego roku, albo ieżeliby cena z licytacyi wypaść maiąca na daley za opłacaniem prowizyi przy kupuiącym zostać sie miała, iedna lub druga z małoletnich dla iścia za mąż lub dla inney przyczyny pod czas ieszcze małoletności z wiedzą naywyższego opiekuna iakiey summy potrzebowała na ten czas trzech miesięczne wypowiedzenie na wzaiem się ustanowia daley więcey daiący podatki gruntowe sam wypła-

cić długi realne, iakie tylko słuszne się okażą do opłacenia na się przyiąć, potym kszta za naięcie tak na stronie leżących i za naięcie 4 rolników na cały rok z obowiązkiem odrabiania żniwa do Folwarku Dąbrowickiego, nie mniey za naięcie także do uprawy gruntów Dąbrowieckich podięte, ile tylko te dowodami stwierdzone będą, małoletnim powrocić iest obowiązany. A ponieważ P. Franciszek Kolecki Folwark Połosek kontraktem trzechletniey dzierżawy od 24 Czerwca 1800 zaczętym posiada, a zatym więcey daiący tenże Folwark aż do końca trzech lat possessorowi nie odbierze, lecz więcey daiącemu z summy 8,000 zł. pol. dzierżawney za trzy lata wypłaconey wypadaiąca kwota z massy papilerney bonifikowana będzie.

Wreszcie wszyscy kredytorowie na wspomnionych Folwarkach Połosek i Dąbrowica zwanych do maiątku Sierocińskiego należących z ich przyległościami hypotekę maiący, na tenże termin nie oczekuiąc osobliwego przywołania stosownie do nadwornego rozrządzenia pod d. 22 Sierpnia 1797 ninieyszym Edyktem się zwołuią, gdyż niestawiaiący się na wyznaczonym terminie, ani do kupuiącego ani do samych dobr żadnego więcey prawa nie maią, lecz swego zaspokoienia z ceny przedaży lub innego nigdy Samuela Cymbaiewicza maiątku poszukiwać muszą.

Wydzga.
Purtscher.
Gruszecki.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniey.
Dan w Lublinie dnia 21 Października 1801 Roku.
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymuią niniejszym Edyktem każdemu komu tylko o tem wiedzieć należy, iż na żądanie zastępcy massy bankowych Warszawskich adwokata Reynbergera na zaspokoienie summ massie Łp...rowskiey się należących, względem przedsięwzięcia licytacyi dobr Sokołowa z przyległościami w cyrkule Siedleckim leżących JP. Michała Ogińskiego własnych, a podług dzieła detaxacyi, którą lub w sądowey registraturze, lub też przy licytacyi zobaczyć można do 1 097,140 zł. pol. 19 gr. ocenionych termin pierwszy na dzień 26 Stycznia 1802 o godzinie 9 rana ustanawia się. Rzeczone zaś dobra Sokołow pod następuiącemi warunkami więcey daiącemu sprzedane zostaną. *a)* Ażeby chcący licytować na początku licytacyi przynaymniey szóstą część ceny szacunkowey, a to 2600 czer. zło. w złocie po 18 zł. pol. rachować się maiącym, resztę zaś w momencie kurs maiącey iako vadium złożył. *b)* Potym aby stosownie do §. 436 ustawy sądowey więcey daiący, co do reszty offiaruiącey summy długi na tych dobrach hypoteką zabespieczone na siebie przyiął; ieżeliby się kredytorowie przed wypowiedzeniem pieniędzy odebrać zbranisli. Dla czego też wszyscy kredytorowie, na wspomnionych dobrach Sokołowa z przyległościami bespieczeństwo maiący na tenże termin licytacyi, nie oczekuiąc osobliwego wezwania, stosownie do nadwornego rozporządzenia pod 22 Sierpnia 179 niniejszym się przywołuią, gdyż w przeciwnym razie, ci, którzyby się na wymienionym terminie nie stawili, maią wiedzieć, że ani do kupuiącego, ani do samych dobr prawa więcey nie maią, lecz swego zaspokoienia z ceny sprzedaży lub z innego maiątku Michała Ogińskiego poszukiwać muszą.

Wydzga.
Brozowski.
Purtscher.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich Gallicyi zachodniey. Dan w Lublinie d. 23 Października 1801.
Sahaneck.